

РЕШЕНИЕ

№ 5381

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7792** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.64, ал.4 от ЗИНС.

Производството е образувано по жалба на С. А. М. – изтърпяващ наказание лишаване от свобода (понастоящем в затвора С.) срещу Заповед № ОЗО -4/22.01.2019г., издадена от Началника на затвора П., с която му е отказано преместване в затворническо общежитие.

Според жалбоподателя заповедта е незаконосъобразна, тъй като е нарушен материалният закон. Административният орган не е взел предвид при постановяване на заповедта здравословното му състояние, като медицинските лица са препоръчали открит тип при изпълнение на присъдата. Приложен е отмененият ЗИНЗС, а не действащия, като заповедта е подписана от лице, за което не са представени доказателства за компетентност. Същото лице е изготвило едно от становищата и впоследствие само е ценило собственото си становище. Тъй като медицинския картон на лишения от свобода жалбоподател не се е намирал в [населено място], то няма как становищата и издадената заповед да са обосновани.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се явява лично и с адвокат Г.. Поддържа жалбата. Претендира разности.

Ответникът – Началникът на затвора П. в последното съдебно заседание не се явява. Представено е подробно становище по делото на 23.03.2020г.

СГП не взема участие.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

С оспорената заповед, на лишения от свобода С. А. М. е отказано да бъде преместен в затворническо общежитие от открит към затвора [населено място], на основание чл.64, вр. с чл.43 от ЗИНС от ЗИНС.

Според мотивите на заповедта, лишеният от свобода търпи наказание в размер на 30 години лишаване от свобода за престъпление по чл.116 от НК. В затвора П. е постъпил на 02.05.2018г. водената корекционна работа през периода, в който е бил в затвора П., според заповедта не е довела до трайни позитивни промени в зоните на нужди. За извършено дисциплинарно нарушение е бил наказан със заповед №11/03.01.2019г. С оглед на обстоятелството, че към момента на заповедта 22.01.2019г. капацитетът на общежитието е бил запълнен и са дадени отрицателните становища на ЗНРОД, на НС СДВР и началника на ЗО ОТ при затвора [населено място] е постановена така цитираната заповед. Същите са приложени към преписката. При така установената фактическа обстановка, Административен съд - София-град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява основателна по изложените по-долу съображения.

Приложими материални норми на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража :

Чл. 64 (1) Лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип.

(2) Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед, след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие, относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

(3) В заповедта за преместване началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65.

Чл. 43. (1) Местата за лишаване от свобода се създават и закриват със заповед на министъра на правосъдието, по собствена инициатива или по предложение на главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията".

(2) Всяко място за лишаване от свобода трябва да разполага с необходимите жилищни, битови и други помещения за осъществяване на поправително въздействие, а арестите - за поддържане на физическото и психическото здраве и уважаване човешкото достойнство на задържаните лица.

(4) Минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода не може да е по-малка от 4 кв. м. Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" поддържа актуална база данни за капацитета на местата за лишаване от свобода.

(5) Количеството дневна светлина, степента на изкуственото осветление, отопление и проветряване, достъпът до санитарни възли и течаща вода, както и минимумът обзавеждане на спалните помещения се определят с правилника за прилагане на

закона.

От цитираните разпоредби следва, че условията за преместване в затворническо общежитие от открит тип са следните:

1. Лишеният от свобода да е с добро поведение. Такова не се установява от приложените становища за С. А. М.. Според становището на инспектор СДВР, рискът от вреди по време на изтърпяване на наказанието е от среден към висок за него и среден за персонала и лишените от свобода. Констатира се проява на индиректна агресия, изразяваща се в постоянно писане на жалби и сигнали с неверен и клеветнически характер. В дисциплинарно отношение му е наложено наказание със заповед №11/03.01.2019г., заради намерен в леглото му мобилен телефон. Корекционно – възпитателната работа с лишения от свобода, докато е бил на територията на затвора П. е преустановена, поради честото му отсъствие за пътуване по дела до С. и П..

2. да е изтърпял най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип. Присъдата е от 30 години лишаване от свобода, като остатъкът на наказанието е около 19 години, видно от становището на Зам. началник „РНОД“, т.е. това условие е налице.

3. подадена е молба на 02.01.2019г. от лишения от свобода.

4. вземане на становището на ръководителя на направлението за СДВР, на заместник-началника по РОД и на началника на съответното затворническо общежитие, относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието;

5. да се съобрази изискването минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода да не е по-малка от 4 кв. м. във връзка с това условие е посочено в становището на началника на ЗО П., че към момента подписване на становището, капацитетът на ЗО е запълнен и дори надвишен. При капацитет 62 лишени от свобода са настанени 74 лишени от свобода, поради което няма възможност да се изпълни условието по чл.43, ал.4 от ЗИНЗС.

От горното се установява, че е спазена процедурата за издаване на заповедта, предвидена в чл.64, ал.2 от ЗИНЗС, в приложимата редакция. Заповедта се явява издадена от компетентен орган, подписана е „За началник на затвора“ - гл. инспектор Д. Д., управомощен със заповед №42/21.01.2019г. Последната не се открива по делото, но са налице подписани от началника на затвора П. ст. комисар В. К. становища, подкрепящи законосъобразност на заповедта, (включително и това на лист 107), освен това самият ответник - началникът на затвора П. ст. комисар В. К. се е явил лично в открито съдебно заседание на 28.10.2019г. и 15.06.2020г., поради което не възниква никакво съмнение у съда, че гл. инспектор Д. Д. е действал без представителна власт и цитираната заповед №42/21.01.2019г. за заместване не е надлежно издавана.

Възраженията, че не е съобразено здравословното състояние на лишения от свобода, доказано с представените медицински документи в тази връзка (диагноза епилепсия), са неоснователни, тъй като сред изискванията за преместване в затворническо общежитие от открит тип няма такова, свързано с медицински причини.

Административният орган в случая действа в условията на оперативна самостоятелност, като своето вътрешно убеждение той формира въз основа на становищата на длъжностните лица, посочени изрично в разпоредбата на чл.62, ал.2, които имат преки впечатления от поведението на лицето. Установяват се от приложените доказателства съществуването на фактическите основания, посочени в

обжалваната заповед, както и изпълнението на законовите изисквания за нейното издаване, поради което заповедта е законосъобразна, а жалбата следва да се отхвърли. По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. М. – изтърпяващ наказание лишаване от свобода (понастоящем в затвора С.) срещу Заповед № ОЗО -4/22.01.2019г., издадена от Началника на затвора П., с която му е отказано преместване в затворническо общежитие.

Решението на основание чл.62, ал.4 от ЗИНЗС е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: